Ч. 337 (13.536). Львів, четвер 21. грудня 1933. Poсztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LIV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор прий-має від 11—12 год. перед-полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і заокр. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол. Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Кардинал Інніцер і голод.

Закінчення міжнаціональної та міжконфесійної конференції в справі голоду в СССР під проводом кард. Інніцера у Відні.

В неділю, 17. ц. м. попол. скінчилися у Відні наради міжнаціональної і міжконфесійної конференції представників усіх чинників, причасних в акції допомоги голодуючим у Сов. Союзі. Зокрема у цій конференції брали участь представники майже всіх Комітетів Допомоги Голодним України, передовсім делеґати з львівської централі „Комітет Ратунку України". Конференції проводив Й. Е. кард. д-р Теодор Інніцер. У вислідї нарад принято одноголосно таку резолюцію:

„Міжнаціональна й міжконфесійна конференція представників усіх орґанізацій, що беруть участь у допомозі для голодуючих у Сов. Союзі, яка радила під проводом Його Еміненції кардинала-архієпископа д-ра Інніцера в архієпископській палаті у Відні в днях 16. і 17. грудня 1933 р., на підставі автентичних звітів і матеріялів — між ними численного фотоґрафічного матеріялу — стверджує однодушно таке:

Всупереч усім спробам заперечувати катастрофальне нещастя голоду, який лютував у Сов. Союзі аж до останніх днів, стверджується з притиском, що впродовж цього року померли голодовою смертю міліони невинних людей навіть на найбільш урожайних землях Союзу, як *Україна* і Північний Кавказ. Так само не підлягає сумнівові, що у звязку з тим масовим вимиранням людей проявилися деякі жахливі побічні явища, ба навіть канібалізми. Ті жертви можна було оминути. Коли та траґедія відгравалася у Сов. Союзі, заморські простори, продукуючі збіжжя, терпіли через збіжевий надмір. Світові конференції займалися проблемою обмеження збіжевої продукції. Знищено величезні запаси залишків харчевих продуктів — факт, що перечить елементарним підставам розуму й гуманности. При використанні засобів транспорту, які стоять до розпорядження (великі пароплави, які лежать без ужитку), можна було в найкоротшому часі перевезти ті залишки до портів голодуючих земель, як Одеса, Ростов і ін. *Впереді лежить дальший зріст голодового нещастя.* Навіть розмірно добрі цьогорічні жнива могли принести лише тимчасову полекшу. В обличчю загроженого життя міліонів звертається конференція до громадянства цілого світа і застирливо взиває його з цілою енерґією взятися за діло активної допомоги для тих нещасливців!"

Наприкінці конференції дякували кардиналові д-рові Інніцерові представники ріжних націй і віросповідань за ініціятиву в оцій добродійній акції. І так дякував *Преосв. о. єпископ д-р Будка, пос. Мілена Рудницька*, надрабін д-р Фойхтванґ, проф. Курчиєскій і ін. У кінцевому слові кард. Інніцер дякував зі свого боку за співпрацю, впевняючи, що його участь у протиголодовій акції дала йому справжнє вдоволення тому, що він зумів доказати, що в деяких справах можливою є співпраця всіх національностей і конфесій.

—o—

НИНІ
ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВА
ЙОСИФА СТАДНИКА
„ГРА НА ЗАМКУ"
КОМЕДІЯ В 3 ДІЯХ
В САЛІ ЛИСЕНКА, ШАШКЕВИЧА 5.
В ГОД. 8.15 ВЕЧОРОМ.

Протибільшовицька українська демонстрація в Шікаґо.

Варшавська преса з 18-го ц. м. принесла таку вістку з Шікаґо: З Шікаґо інформують, що там відбулися великі українські демонстрації, влаштовані українськими орґанізаціями в Шікаґо в цілях протесту проти більшовицької політики на Україні. Великий похід демонстрантів-українців, у якому взяло участь кілька тисяч осіб, перейшов вулицями міста під охороною українських штурмових відділів, узброєних у кріси. Штурмовики-українці були убрані в сорочки одної барви, а на головах мали мазепинки. В одному моменті на демонстрантів напала товпа комуністичних боєвиків, узброєних у кастети. Між українцями і комуністами прийшло до завзятої сутички, в часі якої ранено поважно 25 осіб. Всіх ранених перевезено до шпиталю. Поліція арештувала багато комуністичних авантурників і розігнала комуністичну товпу. Тоді український похід подався до Українського Народнього Дому в Шікаґо, перед яким улаштовано на закінчення демонстрації протестаційне віче.

Кандидата У. Н. П. в Румунії інж. М. Глинського випустили на волю.

Черновецький „Час" повідомляє, що заарештованого підчас виборчої аґітації на Буковині кандидата на посла з Української Національної Партії інж. Максима Глинського випустили на інтервенцію голови УНП д-ра Вол. Залозецького по трьох днях на волю. Після виходу з вязниці інж. Глинський обїздває дальше свій виборчий (радовецький повіт).

Український день у буджетовій комісії.

ЕКСПОЗЕ МІН. ПЕРАЦЬКОГО

У понеділок буджетова комісія радила над буджетовим прелімінарем м-ства хліборобства та земельних реформ. Пополудні підчас дискусії від Українського Клюбу промовляв пос. **Луцький.**

У вівторок підчас нарад над буджетовим прелімінарем м-ства внутрішніх справ виголосив експозе мін. Перацький, в якому згадав про справу безпеки в Польщі яка є дуже скомплікована з огляду на ріжниці культурного рівня між поодинокими частинами краю та ґрупами населення, національну ріжномавітність горожан і виявлені частиною населення недостачі по державному думати й поступати. Перехрещування ріжних політичних і національних аспірацій доводить до нарушування спокою, а адміністрація мусить це поборювати, головно, коли терор пристосовують до органів влади або горожан, які бажають жити спокійно.

На селі зазначився мин. рік низкою успіхів у ділянці господарській та безпеки. **У півд-східних воєвідствах ОУН старається викінчувати всякі прояви суспільного життя, пристосовуючи терор до учасників свята моря та ведучи акцію проти польського шкільництва, виконуючи напади, побиття та підпали. Уряд доволі сильний, щоби усмирити ті акти й не відступить від їх пристосування. Та міністр сподіється, що здоровий розум більшости української суспільности усмирить ті анархістичні напрямки.**

Далі говорив міністр про територіяльне самоврядування, про самоврядний закон, що війшов у життя 13. 7. ц. р. і вводить частинну зміну територіяльного устрою. Вкінці міністр згадав про вислід виборів до міських рад.

Пополудні підчас дискусії від Українського Клюбу говорив пос. **Луцький,** який заявив, що для українців удержання парляменту важне, бо лише він дає нагоду говорити прилюдно правду. Розуміємо, що нині авторитет зростає всюди, та треба зрозуміти, що попри це щораз більшого значіння набирає розуміння народу як орґанізму, який має свої потреби. Панове не рахуються з тим, що українці в Польщі це окремий нарід. При будові устрою держави стараються, щоби український нац. організм не міг виявити свого істнування. На цьому має осно-

вуватися ідея еліти сенату та сформулували справу так, щоби весь український нарід відразу усунути від можливости участи в цій законодатній установі. Від початку кожний польський уряд причинювався до усування українців як урядовців чи підурядовців. Українська молодь у сер. школах заздалегідь знає, що після студій не матиме доступу до державних і самоврядних урядів. Знаю село, з якому сидить 20 покінчених студентів з іспитами та не можуть дістати праці. Щоправда найшлося для тих людей нове заняття, про що нині говорив пос. Чапінський. Це не лише один Барановський, воно стає фахом. (Пос. Полякевич: Кого обвинувачуєте в тому?). Того хто платить. В інших ділянках деклясують українське населення в ділянці віроісповідань, аграрної, господарської та самоврядної культури. Треба тямити, що кожне здеклясування творить лише вибуховий матеріял. Апелюю до уряду, щоби перебудовуючи державу, тямив, що годі українців сфузіонувати.

Пос. **Матчак** (укр. рад.) ствердив, що практики службовців, підчинених міністрові, заперечують голословні твердження про безсторонність і рівноправність. Українські орґанізації нищать систематично. Кожний урядовий денник воєв. урядів у Сх. Галичині приносить оголошення про розвязання тої чи іншої української орґанізації. Українцям закидають неґативне відношення до поліції. Та тут можна сказати: „Як Куба Богові, так ти Кубі". Поліція далі бє арештованих, про що сказано в інтерпеляції. Адміністрація не шанує мовних законів. Справу провокації досі не вияснено. Справа вбивства ком. Чеховського ще в слідстві. Сподіємося дати п. міністрові додаткові матеріяли.

Українським послам відповідав пос. *Здз. Стронський*, який впевняв, що колиб лише такі трудноші були, про які згадували українці в комісії, то справу можна би легко поладнати. Одначе справа більше скомплікована. Це мішані терени, а ост. роками головно після ост. заяви уряду прийшло до зрозуміння української справи. В трьох півд. воєвідствах прийшло до позитивного наставлення польського населення до українців. (Пос. Луцький: В раді, де ви віцепрезидентом). В тій раді працюємо дуже добре з українськими товаришами. (Пос. Луцький: Чому не можуть говорити по українськи?) Опісля пос. Стронський згадав про атентат на консуля СРСР у Львові, кажучи, що це заколочування зовнішніх відносин. Це треба запятнувати. В судівництві й адміністрації працює багато українців.

Після перерви пос. *Перацький* відповідав на закиди опозиції. М. ін. сказав, що коли адміністрація боронить спокійних горожан, то їх закидають, що їм боронять бити жидів, інші, що перешкоджується їм виголошувати місто, а українці, що усмиряються боївки.

Далі міністер говорив про справу конфідентів. Булоб краще, колиб можна обійтися без них. Міністер не любить конфідентів, та при їх помочі вдалося неодно викрити й охоронити від замаху. Я сам вжив би конфідента, колиб так можна було перешкодити вбивству Голувка. Опісля говорив міністер про ОУН у Сх. Галичині та про справу Барановського.

—o—

АТЕНТАТ НА КОР. ЮГОСЛАВЯНСЬКУ ПАРУ.

Після приїзду югославянської королівської пари до Загребя поліція придержала трьох людей. Коли хотіли вилеґітимувати їх, вони стали стріляти. Вбили одного поліцая. Інших ранили. Їх придержали й арештували.

—o—

У колгоспах...

Образки з совітської господарки.

Не велика штука було прийти з відділами ДПУ та червоної армії чи комсомолу на села й перевести „добровільну" колективізацію; в селян позабирати весь їх живий та мертвий дорібок і почати „нове життя..." Не тяжко було й розпочати гучну пресову кампанію згори під диктат партійних вожаків і ріжних демагогів, які ніколи нічого спільного зі сільським господарством не мали. Одна річ писати чи читати брошурки, друга — працювати у колгоспах.

Як ця „праця" в них за нового „будівництва" та „соціялістичного устрою" виглядає в дійсности?

А ось „Ленінградська Правда" ч. 254, з 2. листопада 1933 р. на стор. 3 подає кілька промовистих фактів:

П. Калинов з шольського району пише, що тут „на совхозі ім. Воскова на страту врожаю дивляться крізь пальці... У совхозі не видко турботи за збереження врожаю. Досі на полях стоять копиці вівса. Не велося боротьби зі стратами підчас збору врожаю..."

„Після скошення багато вівса залишилося в полі. До 40 відсотків вівса залишилося не скошеними... Фактів безгосподарности в совхозі ще не мало, але адміністрація дивиться на них крізь пальці..."

І. Богданов з оредежського району пише, що в колхозі „Молодеж" панує злочинна безгосподарність. 1.200 мішків мокрої картоплі звалили в одну пивницю та напів згноїли."

„Два нові плуги валяються під відкритим небом та ржавіють від дощу. Вози поломані і також находяться на вулиці... У колхозі цілий ряд крикливих непорядків... Предсідник колхозу Ставило та члени правління не стараються про усунення непорядків, не помагають праці колхозу, а ведуть його до розвалу..."

Арефеев пише, що в комуні „Путь крестьяніна" в псковському районі „трудлисципліна розшарпана. Накази на працю не виконуються, а мент прориву тут роблять куркацькі свята. Напр.: 15. окт. на день попівської „покрови" зі 45 працездібних членів комуни вийшло на працю 4 людей. Не достаточна боротьба з прогульщиками та зривачами трудової дисципліни привела до того, що в околиці досі не зібрано з поля 4 га вівса та 3,5 га ячменю..."

„Худоба пашою не забезпечена. Рахунок худоби стоїть препогано. Ремонт, опалення, підготовка до зимівлі худоби не робиться."

„Часта зміна предсідателів правління веде комуну до розпаду. Робітники району, що сюди часто заїжджають, конкретної допомоги комуні не роблять. З боку кого сельсовіту також немає необхідного кермування комуною..."

„І в совхозі „Авангард" нищать врожай." Робітник Сергеев пише „про злочинно-безгосподарне відношення адміністрації радгоспу до збору вроли, про грубе адміністрування та зажим самокритики."

„Стан твариноводства — препоганий... Прокурор стругокрасн. району повідомляє, що ці факти цілком підтвердилися..."

Таких і под'бних вісток по всій радянській змонополізованій пресі дуже багато. Якими кумедними та нікчемними випадають усі ці порожні та глузливі слова про „самокритику..." Хіба може бути мова про якуб то не було критику в країні, де не вільно й слова промовити в обороні правди, та де все, ба навіть така точна абстрактна наука, як математика й та тут мусить викладатися з „марксівсько-ленінського" єдино „правдивого" становища... Очевидно, ще всесвітні червоні дурисвіти ці самі „єдино-правильні" марксівсько-ленінські методи примінюють і в... сільському господарстві. Тому то не диво, що це господарство в колгоспах так виглядає, як це описує більшовицька преса. Захоплюватися такими „здобутками" значить себе дурити й нема чого радіти. Тому і не диво, що після шосналцятилітнього совітського такого бундючного будівництва, ще досі значна частина населення животіє при голоді, а в самій Москві ще досі не щезли з вулиць хвости за продуктами. Але про це іншим разом.

Л. В-ий.

Із культурного життя товариств города Льва.

Небудение свято на Стрийській дільниці.

Жіноча секція Кр. „Р. Школи", Стрийської дільниці влаштувала в неділю, 17. грудня ц. р. в домівці хлопячої школи при вул. Сулімського, святочну академію в честь Лесі Українки. Старанна підготовка свята, як теж і високий рівень виконання вповні заслуговує, щоби згадати за нього теплим словом.

Атракцією цілого вечора була без сумніву святочна промова-реферат п. *Бланки Баранової*. У цій своїй ідерній продуманій та в мистецьку форму прибраній, а зі щирим переконанням і темпераментом виголошеній промові зуміла прелеґентка змалювати вірну постать поетки, її долю і недолю, її життя і мрії, атмосферу, якою дихала та психольоґічне тло, на якому творила. А гарною ілюстрацією духового настрою Лесі Українки були знову рецитації п. *Шкварківної*, яка зі живим почуванням і справжнім артизмом віддеклямувала дві поезії поетки: „Товаришці на спомин" і „Не жаль мені".

Наконець сім гарних панночок, у білих, ад гок споряджених хітонах із китицями квітів у руці, створили захоплюючий „живий образ", інсценізацію „семи струн" поетки, деклямуючи при цьому, кожна по черзі, по частині поеми.

Свято закінчилось у піднесеному настрою відспіванням національного гимну.

Публика, що битком заповнила салю, стрінула імпрезу з правдивим признанням і зі спеціяльною подякою для голови жіночої секції п. *Стеллі Марічакової*, яка заагажувала це свято та була його душею.

Почулося тут і там побажання, щоби те саме свято (поширене тільки 2—3 точками) повторити в салі Лисенка, для ширшого загалу нашої інтеліґенції. Побажання вповні оправдані...

Учасник

—o—

ВИБОРИ ПО НАШИХ МІСТАХ.

(Звідомлення з місць.)

ВИБОРИ В НАДВІРНІЙ.

Розписання виборів до міської ради в Надвірній дня 10. листопада ц. р. заскочило українське громадянство, як зрештою усюди. Основано негайно український виборчий комітет зпоміж свідомішого міщанства й інтеліґенції та приступлено до праці в двох напрямах. Уладжено точний поазбучний спис всіх виборців міста (також по вулицях), а з другої сторони пильновано виборчого календаря.

Влада поділила місто на три виборчі округи: 1. округа з більшістю польсько-жидівською, 2. з більшістю українською, 3. з більшістю жидівською. По числу населення українців понад 3.100, жидів 2.900, поляків около 2.400 (належалося нам 6—7 радних на всіх 16), як також відповідне число представників у всіх комісіях. Коли появилися афіші з іменованими комісіями, зараз вдарила в очі „рівноправність". У головній комісії дали одного заступника члена українця, напівграмотного міщанина, до трьох окружних комісій ув'йшли українці тільки призначені маґістратом зпоміж давніх радних; зате влада іменувала всіх членів, голов і заступників голов зпоміж інших націй.

Та чим дальше в ліс, тим густіше дерев. Появилися списи виборців. У самій 2. окрузі не вписали до 250 українців (уроджених і від дитинства замешкалих в Надвірній). По такім прольозі запросили голову нашого комітету д-ра Саноцького на спільну нараду комітетів сусідських націй в цілі заключення компромісу і виставлення одної спільної листи. (Передтим обіцювали нам неофіціяльно 5 мандатів на всіх 16). Наш комітет по нараді вислав двох своїх представників, які заявили польському й жидівському комітетові: „Тому, що наш політичний провід у Львові наказав іти самостійно до міських виборів, ми як здисциплиновані українські громадяни не входимо в ніякі компроміси, лише будемо вибирати самостійно". По цій короткій заяві наші представники покинули спільне засідання.

Зачався процес з рекламаціями, які — крім двох-трьох — сотками відкидали. Мотив: бракує вписання виборця в реєстрі громади. Члени комітету д-р Саноцький і д-р Николайчук інтервеніювали в старостві та у всіх голов виборчих комісій, де із законом у руках переконували і виказували нестійність відкидання рекламацій, бо закон вимагає понад один рік замешкання і понад 24 літ життя, а не впису в реєстр, за точність котрого відповідає маґістрат а не виборець. Усюди признавали нам слушність, обіцювали поступати згідно з законом, але в результаті відкинули майже всі рекламації. На ширшім виборчім комітеті підчас укладання листи кандидатів на радних почули ми від наших

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 21. ГРУДНЯ 1933.

С. ЯБЛОНСЬКА. 3)

ЛИСТ З КИТАЮ.

ПОВІНЬ В ЮНАНФУ.

Завдяки деревові, зачепившися за нього, я випорожнила човен з води та врешті стала перевязувати рану дитини. У заверюсі подій я совсім забула за її батька, якого врешті я віднайшла за розвалинами. Він також був розбитий, але вид його живого останнього хлопця вернув йому відвагу та віру: навіть усміх радости розяснив його обличчя. У моїм човенці я не могла вмістити ще й його, отже він задоволився шнурком, за який зачепився і поплив за човном.

Коли я довезла його до сухої дільниці міста, пішов поперед себе, напевно сам не знаючи куди. Довго дивилась я йому вслід, як він значив його водою, що спливала з його одежі.

За той час виплило зза хмар сонце — ясне, тепле, привітне, заливаючи своїм золотим промінням безмежне озеро, вкрите румовищами.

Сонце світило, а вода далі шаліла, нестримно плила, розливалася щораз то ширше, та в деяких частинах міста знялася понад два метри від землі. У порожніх домах, що витримали повінь, вода досягала до першого поверху. Деякі дерева зпонад води вихиляли тільки корони свого листовиння.

Виїзджаючи з передмістя у напрямку села, кілька метрів за мною розніссє глухий гуркіт, тріск, а врешті пронизливий крик людини.

Це валився ще один дім, летіли бальки, дошки, глина а за ними я побачила двоє людей, що падали у глибоку воду.

За кілька хвилин замісць дому, з води виглядали тільки румовища, з яких глина ліпила свіжу могилу.

І знову довкола ні звука, майже і спомин зник, тільки величава тиша застелила безкрає озеро смерти, все у сяйві сонця.

Вертаючи на обід, з опустілої затопленої оселі за містом, я привезла домів шестилітню дівчинку, що сиділа зі своїм котиком на колінах на високім вівтарі пагоди. Від досвіта вона там чекала на когось, кому, видно, не спішно було її рятувати. Звичайно, колиб хлопчик, то що іншого, а по дівчинці невелика втрата.

Коли я заглянула до пагоди, одного з небагатьох будинків, що витримали повінь, дівчинка сиділа на вівтарі, схрестивши під себе ноги, бо вода досягала вже до них. Здалека вона чиглядала на якусь дивочну богиню — опікунку звірят, що нерухома та байдужа позирала, крізь відчинені двері, дику красу повені, мов би це її зовсім не торкалося. Я певна, що вона з таким самим спокоєм чекалаб, аж вода підійметься до її уст — навіть не порухнувшися.

На знайшовши іншого виходу, я привезла цю неймовірну фаталістку до себе домів, де вона, на вид нової, пів-европейської обстанови та нових людей далі поводилася байдуже.

Я рішила перетримати її у себе доки не вступиться повінь з її оселі, а потім відвезти її до її батьків, що напевно вже відправляють по ній традиційні плачі. Я була певна, що через її чудове врятування вона набере у своїх батьків далеко більшого значіння, ніж вона мала у них дотепер. Вони вважатимуть, що нею спеціяльно опікуються боги.

Приїхавши домів, я застала мою хату майже порожною, всі мої речі у валізках, а валізки поскладані на шафі. Над валізками до самої стелі досягали клунки з постілю.

Всміхаючись, з деяким задоволенням я подивляла ініціятиву мого боя: він копав рови попід мур, щоби спустити ними воду з городу на нижче положений за муром рівень повені.

Побачивши мене, він покинув роботу та метнувся за човном, яке він втягнув на подвіря, залите на пів метра водою. Бой усміхнувся до мене новою усмішкою, показуючи на цей ідеальний ґараж на подвірі для мого човна. Від води до рівня підлоги в хаті бракувало ще більше як пів метра, отже пообідавши, я могла зовсім спокійно знову виїхати на повінь, де я перебула аж до самого вечора — тільки збираючи оповідання людей про нічну та ранішню катастрофу.

Тепер ці затоплені дільниці під озером мали вже вигляд затертих зі світу міст, про істнування яких ледви згадує історія. На це досить було одного дня.

(Докінчення буде.)

—o—

міщан такі здорові гадки: „Тому, що ми можемо вибрати тільки 5—6 радних, тому, що в сусідніх націй кандидують самі інтелігенти, ми також ставмо в кандидати і вибираймо тільки наших інтелігентів, які дорівнювалиб у праці і знанню радним інших націй“. Це свідчить про гарну свідомість національну та розуміння громадської відповідальности серед міщанства. По думці цих виводів уложено виборчі лісти, які затвердила головна комісія в усіх 3 округах як ч. 2.

Прийшов день 10. грудня. Українських виборців не допустили навіть всіх вже вписаних до голосування, робили всякі можливі труднощі, особливо жінкам вимагали точних дат уродження або голова комісії заявив просто, що їх особисто не знає... Треба признати, що у нас українські виборці держалися гідно, не зражувалися ніякими шиканами й перепонами, багато правди наговорили членам комісії, які мусіли нераз палеміти зі стиду; кінець-кінців у 2. виб. окрузі на девятьсот кількадесять українських виборців признали важних голосів 525, а решту або відкинули ще при рекламаціях або не допустили до голосування. В 1. виб. окрузі було українських виборців понад 400, але при голосуванні признали важними тільки 230 голосів. У той спосіб вийшло тільки 4 українців, а зате аж 7 поляків і 5 жидів. З українців вийшло двох членів УНДО: д-р Николайчук і д-р Банах, один непартійний купець та один безбарвний міщанин, який своєю кириною вніс багато замішання.

Як сказано вище, українці держалися назагал дуже добре, не зважаючи на сильні перепони. Самі члени 2-ої виборчої комісії ствердили, що українці голосували в 75 проц., поляки в 65 проц., а жиди в 55 проц. Розуміється, що українці мають обильний матеріял і вносять виборчий протест

ВИБОРИ У СКОЛІМ.

Вже з уложенням виборчої геометрії у Сколім було досить мороки. Кажуть, що спроваджувано навіть двох „спеців“ зі Стрия, і треба признати, що це їм у-повні удалося, бо зайшла потреба по кілька разів скликати наради, щоби кожний виборець міг зорієнтуватися, до якої виборчої округи належить. Сколе — Демня В. і Святослав поділили на 3 округи й 4 обводи. Поодинокі вулиці попертинали штучно, наче ножицями і приділили до двох, а навіть трьох округ. В той спосіб утруднили дуже віднайдення виборця на виборчих лістах, так, що і під цим оглядом дотичні чинники осягнули свою ціль.

Та український виборчий комітет працював справно і вніс вчасно рекламації за всіх невписаних чи мильно вписаних на лісти виборців. Українські виборці постановили йти до виборів самостійно та не лучитись у ніякі бльоки. Тому виборчий комітет предложив терміново лісти кандидатів на радних і заступників у кожній окрузі самостійно.

Тепер почалася „праця“ у виборчих комісіях, які счеркнули багато українських виборців, квестіонуючи всякими навіть „муроване“ виборче право, головно у першій виборчій окрузі, т. зв. панській; за кілька днів уневажнили українську виборчу лісту в першій окрузі, а експозитура староства вплинула на поляків (цехи) і жидів, що стягнули свої лісти в тій окрузі.

Дня 2. грудня візвала головна виборча комісія до 100 осіб — головно українців — до передвиборчого „іспиту“ з польської мови і знання закону. Іспит був дуже трудний. Вишукали з ортографії найтрудніші речення і вимки, а також задавали деякі річи смішного, а навіть соромливого (!) змісту. Взагалі зробили собі з іспиту видовище, на цілий день заангажувавши міську поліцію для доручування візвань. Стягали до іспиту навіть людей з вищою освітою, які покінчили польський університет, і в результаті осягнули ціль, що українську лісту на 1. округу, аби не перешкоджувала польській, уневажнили, так що лишилась у тій окрузі тільки одна ліста. Окрім того уневажнили деякі українські кандидатури з II. і III. округи (в одній випадку з тої причини, що кандидат з вищою освітою, уважаючи іспит для себе за пониження, не хотів йому піддатись). Кандидатури уневажнювали також з тої причини, що кандидати не знали нібито виборчої ординації, хоча ні в однім випадку іспиту з виборчої ординації не переводили.

Українські виборці, переживши такі перипетії та ріжні виборчі „потягнення“, зібралися дня 4. грудня на нараду і вирішили одноголосно збойкотувати вибори та стягнути українські лісти в дальших виборчих округах, тобто в другій і третій, що й зроблено. Очевидно — рішено внести протест. Треба признати, що українські виборці поступили ододушно і гідно. Вибори після того перейшли серед найменшого зацікавлення. Голосували лише жиди у II. і III. окрузі — всього 20 проц. управнених до голосування (!). Вислід виборів: у I. окрузі 9 радних, у II. — 4, у III. — 3. Разом 16 радних, з того поляків 8, жидів 8. Вдоволених з того вислиду виборів дуже мало. Як поставиться влада до наших протестів побачимо.

Не-скільський.

З природи й техніки.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ ЛІФТ ДЛЯ КОРАБЛІВ.

Кораблі, що пливуть з пристані Штеттин над Балтійським морем до Берліна, пливуть частину дороги рікою Одрою на південь (проти води), в так покидають Одру і пливуть далі каналом Гогенцолернів (на захід), перепливши цей канал, доходять до ріки Гавелі і пливуть нею на південь аж до устя ріки Спреї, звідси Спреєю на схід до Берліна. Щоб дістатися з Одри до каналу Гогенцолернів, кожний корабель мусів побороти при помочі 4 шлюз ріжницю рівня води в Одрі і каналі Гогенцолернів, яка має біля місцевости Нідерфінов аж 36 метрів! Отже кожний корабель переїзжав з ріки Одри від одної шлюзи до другої і поволі підносився при помочі напливаючої води у каналі Гогенцолернів на 36 метрів вище рівня ріки Одри. Така переправа шлюзами тревала 2 години.

Тому, що в останніх часах водна комунікація на каналі Гогенцолернів значно збільшилася і шлюзи не могли дати собі ради з переправою кораблів, працюючи безупинно 24 години на добу, міродатні кола постановили заступити шлюзи найбільшим у світі ліфтом для кораблів. Отже корабель із Штеттину переїздить з Одри до великої, виповненої водою „ванни“ (корита, ліфту), яку відтак замикають. Корито враз з кораблем ваги біля 4200 тон підносить мотори потужности 300 коней (!) за 5 мінут на 36 метрів. Тут нагорі отвирають ліфт і корабель випливає довгим на 156 метрів помостом до горішнього каналу. Таким робом ціла переправа корабля ліфтом тревае тільки 20 мінут. Притім слід зазначити що ліфт обслуговують тільки 3 особи.

ФУНДАЦІЯ НОБЛЯ

З відсотківНоблевого маєтку виплатили досі на нагороди понад 40 міліонів золотих і то в роках 1901—1933. А саме досі признали нагороди аж у 171 випадках. Лавреатами (крім 3 інституцій) є представники 15 народностей. Найменші нагороди виплачено в 1905 д., бо по 300.000 золотих, найбільші в 1931 р., бо аж по 350.000 золотих.

Найбільше нагороджених дали німці, бо аж 41, відтак Велика Британія з Канадою і Індією 28, Франція 26, Зл. Держави Півн. Америки 16, Швеція 12, Голяндія з Данією по 7, Швайцарія 6, Австрія з Італією по 5, Бельгія і Норвегія по 4, Еспанія 3, Польща і Росія по 2.

ШПИЛЬ КАСТРЕТА.

Німецька геодезійна експедиція з Гамбурґа вибралася під проводом інж. Гайбаха на Кавказ, щоби зміряти і нанести на мапу невідомі ще досі гори. Один важний вершок з групи Казбеку назвала згадана експедиція „шпилем Кастрета“ на честь відомого дослідника піренейських і полудneво-французьких печер — Норберта Кастрета.

ЩАСЛИВІ Й НЕЩАСЛИВІ ПОЛЯРНІ ЕКСПЕДИЦІЇ.

Саме повернула з Гренляндії домів найбільша арктична експедиція під проводом д-ра Лявґе-Коха. Корабель експедиції „Ґустав Гольм“ заплив аж до 79,1 ступнів північної географічної ширини себто дальше від усіх кораблів, які досі брали участь у таких експедиціях. Літаючи над північносхідним побережжям Гренляндії, летуни відкрили великі кусники суші, що нагадували пустиню. Не запримітили там ні ополів ні ледів ні снігу, жадних звірят, жадних рослин. Експедиція потвердила вповні обсервації німецького летуна Гронава; в дійсності маємо там до діла з 4 гірськими масивами з шпилями від 4.000 до 4.300 метрів. При помочі летунів експедиція поробила мапи з поверхні 300 тисяч квадратних км. До цього треба було перелетіти 60 тисяч км. Експльоатація золота на Ґренляндії не оплатиться, бо його там за мало. Зате є дуже багато окаменілостей з девонської формації, головно чотироножних риб. Крім цього експедиція відкрила прапредка всіх живучих нині родів риб та привезла 20 тисяч окаменілостей переходових форм. Корабель „Ґустав Годтгаб“ найшов у Ґренляндії найглибший і найдовший фйорд світа. Має він 300 км. довжини і 1450 м глибини.

Зате один канадійський поліцай найшов у віддалі 800 км. від північного бігуна записані папери двох полярних дослідників: німця д-ра Ганса Крігера і данця Р. А. Бьре, які загинули ще 1930 р. З їхніх паперів виходить, що оба дослідники хотіли вибратися на захід у напрямі островів Перлея.

ПОВІТРЯНА КОМУНІКАЦІЯ НАД АТЛЯНТІЙСЬКИМ ОКЕАНОМ.

Монополь на повітряну комунікацію над Атлянтійським океаном через португальські острови Азорь та Капверденські острови держали у своїх руках французи. А саме ще 1930 р. португальський уряд заключив умову з португальським товариством повітряної комунікації „Спеля“ (за яким стояло французьке товариство летунської почти), на основі якої то умови згадане товариство дістало монополь на творення всіх португальських летунських ліній до трансатлянтійської комунікації через Азори і Капверденські острови включно. В дійсності внаслідок цієї умови Франція стала необмеженим паном повітря над Португалією, а практично також над Атлянтійським океаном тому, що досі нема ще таких літаків, що могли би летіти з Европи до північної або й південної Америки без причалювання по дорозі на морі, а згадані острови саме для такого причалювання конечні.

Одначе недавно португальський уряд виповів „Спелі“ (фактично французам) умову. Таким робом літаки всіх держав будуть могти брати участь у правильній повітряній комунікації між Старим і Новим Світом.

336 ЛІТ У ПОЛЯРНІМ ЛЕДІ.

Близько Ледової Пристані на острові Нова Земля найшли останки зимового табору, який уладив там у 1597 році після першого арктичного перезимування голяндський мореплавець Вілем Баренте. Підчас трьох полярних подорожей у 1594—1596 рр. шукав він північно-західної переправи і відкрив 1596 р. Медвежій острів (на південь від Шпіцберген) та Шпіцберген. В його память назвали острів на схід від Шпіцберген островом Барентса, частину Північного Ледового Моря (між Шпіцберген і Новою Землею) морем Барентса та північну частину Нової Землі краєм Барентса.

А саме найшли там на 8 метрів довгу та на 5 метрів широку хатину, залізні обручі та клепки з бочки, черепки з посуди, останки скіряного еквіпунку та залізні і деревляні предмети до вжитку. Над самим берегом найшли останки човна та поломане весло. Усі знахідки передали арктичному музеєві в Ленінграді. Арктичний Інститут у Ленінграді спробує в новім році вияснити трагічну долю Барентса.

А. Л.

З пластового життя на чужині.

ПЛАСТОВИЙ ГУРТОК У ПРАЗІ.

У Празі заснувався 17. жовтня п. р. Гурток Старших Пластунок „Україна“. Провідниця Гуртка абсольвентка пластового інструкторського курсу (т. зв. Лісової Школи) Наталка Козицька, секретарка — Ірина Садовська, скарбничкою Тетяна Мазепа. Сходини Гуртка відбуваються що-тижня в домівці Українського Жіночого Союзу. Можливість користуватися цією домівкою сприяе пластовій праці Гуртка. На кожних сходинах поруч із пластовим матеріялом пластунки вчаться предметів українознавства, спеціяльну увагу присвячено історії України з огляду на те, що дехто з пластунок вчився або вчиться в чужій школі, яка не дае в цій ділянці потрібного знання; знайомляться зі змістом пластових часописів. (Гурток передплачує англійський пластовий часопис „Джембор.“, що виходить двома мовами — англ. та франц. — та словацький „Будь Пріправ..“). Друга частина сходин присвячена пластовим розвагам, грам, співам і т. і., не лише тому, щоби побавитися самим, а щоб навчитися улаштовувати ріжні гри й забави з дітьми. Співанками кермує Т. Мазепа, що вибрала цикль загально-патріотичних та пластових пісень.

На сходинах прочитано 4 реферати: „Пласт на Закарпатті в цьому році“ — Л. Манжула, „Тотемізм у Пласті“ — Н. Козицька, „Значіння спорту для модерної людини“ — Г. Манжула та „Тарас Шевченко“ — І. Садовська. При Гуртку істнує реферат преси. Реферат преси видав пластову анкету (100 прим.) у справі інформацій про Український Пласт та розіслав їх на відповідні адреси. В жовтні Гурток вислав норвеському міністрові закордонних справ П. Мовінкелеві та головії Міжнародньої Асоціяції жіночих товариств К. Шиби подяку за їх підтримку українців у справі допомоги голоду на Україні.

Для боротьби з асиміляцією українських дітей у ЧСР Гурток збірає й зібрав уже чималу скількість українських книжок (казки, читанки, оповідання, загально-освітні книжки, підручники) й посилає їх усім, хто звертається за рідною книжкою. В листопаді Гурток вислав 2 бібліотечки (50 і 38 книжок) одній філії „Просвіти“ на Закарпатті та пластовому гурткові новичок „Котеня“ у Братиславі. Гурток дістав для цієї мети 770 ріжних книжок закордонних видань, а Музей Визвольної Боротьби у Празі передав із свого дублікатного фонду 208 ріжних книжок. Кількадесять книжок зібрали пластунки між собою. Разом до кінця листопада зібрано понад 1000 прим. При цій нагоді Гурток звертається до всіх, хто може пожертвувати добрі українські книжки, з проханням присилати їх на адресу Гуртка:

N. Kozycka, Praha Vinohrady, Sobeslavska 30. Czechoslovakia.

Окремі пластунки підтримують звязок з пластунками інших народів, у першу чергу з чешками й словачками та листуються з ірляндкою, шкоткою та американкою. В листуванні наші пластунки дбають, щоби чужинки якнайбільше пізнали Україну й Український Пласт. Одна пластунка листується з українською дівчиною-сиротою в Бельгії, що попала в чуже оточення й майже забула українську мову. Їй теж післано українські книжки.

В день національної жалоби та протесту 29. жовтня Гурток був на Службі Божій, а потім на протестаційному вічу. На вічу та в домівці Укр. Жін. Союзу 2 пластунки допомагали у збірці пожертв на голодних. В Гуртку теж переведено збірку на втікачів з Рад. України, що перебувають тепер у Румунії. Зібрано 30 кч. В день 1. листопада Гурток прикрасив українські могили на празькому цвинтарі білими квітами й націо-

✠

РОМУАЛЬД ПЕРФЕЦЬКИЙ
емер. професор гімн. і бувш. директор української приватної гімназії в Яворові упокоївся в Бозі дня 18-го грудня 1933 р. у 91-ому році життя.

Похорони відбудуться в середу дня 20. грудня ц. р. в год. 1.30 попол. з дому жалоби при вул. Бляхарській ч. 9 на личаківський цвинтар. В. Й. П.

нальними стрічками (27 могил українських громадян — старшин, вояків, студентів і інших). Потім були святочні сходини.

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ У БРАТИСЛАВІ.

У Братиславі (Словаччина) при товаристві „Просвіта" заснувався 7. І. 1933 пластовий гурток новичок. Остаточно гурток зорганізовано на „Святі Матери" 21. травня н. р. Новички відбувають пластові сходини під керуванням старшого пластуна „Каре Око", опікуном гуртка є „Сова". До гуртка належать Пчілка, Перепілка, Ластівка, Горлиця, Вивірка, Зозуля, Синичка й Рожа (у „Пласті" є звичай прибирати собі ім'я з рослинного чи звіриного світа); назва гуртка — „Котеня", гасло його „Гей, вперід!", а звуковий знак „мяв". Провід потенят видає неперіодичний пластовий часопис „Мяв", до якого дописують самі молоді пластунки. Сторінки „Мяв-у" прикрашують гарні малюнки зпід пера „Карого Ока". Досі вийшло 2 числа. Кожне число коштує кч 1.50, для пластунів 1 кч.

Праці Гуртка допомогає місцевий Пластприят на чолі з д-ром К. Вриштуном.

РУМУНСЬКІ ВИБОРИ

В середу, 20. ц. м. відбуваються в цілій Румунії вибори до палати депутованих. Мають вибрати 387 послів. До виборів зголосилося кільканадцять політичних угрупувань, м. і. ліберально-націоналістична партія під проводом премієра Дуки, національно-селянська з Міґаляке на чолі, ліберали-дисиденти з Юнієм Братіяну, націонал-хліборобська Ґоґи, селянська д-ра Лупу і ін.

По широкому світі.

— Чехословацькі часописи принесли вістку, нібито японці, що живуть у Чехословаччині одержали телеграфічний приказ негайно зголоситися до військової служби.

— До італійського фашистівського сенату вперше вибрали жида Ісіята Леві.

— Льорд Ґрей, покійний англійський міністер закордонних справ оставив завіщанням майна на 123.701 ф. стерлінґів. 500 ф. стерлінґів записав своїй господині.

ВИКИДАЮТЬ ЖИДІВ

Жидівська преса повідомляє, що скінчилася урядова акція усування жидів і осіб жидівського походження з німецького шкільництва. На загальне число 160.000 урядовців пруського міністерства науки, освіти і мистецтва перевірено походження 120.000 осіб. Багато урядовців, що не могли ствердити свого арійського походження, усунено. Міністр освіти д-р Руст подякував публично слідчій комісії за „пильну роботу."

ЛИХОТА РАДЯНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОЇ ПРОДУКЦІЇ.

Як повідомляють з Москви, в останньому часі потягнено до судової відповідальности багатьох директорів, що пустили на торгові ринки товари незвичайно лихої якости. На основі обовязуючого декрету грозить їм кара вязниці від 5 літ вгору. Незабаром відбудеться процес у справі шовкових виробів у Москві та гарбарні в Симферополі.

—o—

ПРАВИЛЬНИЙ ЛЕТ З ЕВРОПИ ДО АМЕРИКИ.

ПАРИЖ, 19. 12. ПАТ. Сьогоднішній „Матен", пишучи про останні лети плк. Ліндберга, зазначує, що цей летун у часі 250 годин перелетів 48.000 км. На основі обсервацій Ліндберга до двох років буде правдоподібно влаштована летунська комунікація між Зл. Державами та Европою. Лінія буде вести понад північний Атлянтійський океан, далеко приступніший, а не понад Азори, де панують часті бурі.

—o—

ПОЖЕЖА НА ЛУБЯНЦІ.

Німецька преса приносить нові подробиці про пожежу центрального будинку ДПУ, в Москві. Пожежа прийняла величезні розміри і тревала 16 годин. Дільницю Лубянки замкнули кордоном службовців ДПУ, наслідком чого публика не могла оглядати пожежі, що мала катастрофальні наслідки. Згинуло багато вязнів, що находилися в підземеллі. Рятункова акція була утруднена частими експльозіями в магазинів зброї. В Москві говорять, загально, що вогонь підложили самі службовці тайної політичної поліції, отже ДПУ, щоб усунути з архівів тайні документи, які їх компромітували. З того приводу арештовано багато осіб.

Будинок ДПУ на Лубянці один з найбільших у Москві і творить окреме місце для себе. Має крім тюремних приміщень також мешкальні доми для урядовців ДПУ, ресторани, шпиталі і крамниці, де можна набути товари, недоступні для звичайних людців. Перед роком побудовано ще один дім на вісім поверхів у гору та чотири поверхи в землю. Там міститься між іншим „відділ К", що виконує контролю над самими комісарями. „Відділ К" згорів також.

—o—

ВИПУСКАЮТЬ ІНТЕРНОВАНИХ

БЕРЛІН, 19. XII. ПАТ. З концентраційних таборів в Ораніенбавмі і Бранденбурзі тайна державна поліція звільнила більшу частину інтернованих. В Ораніенбавмі випущено 300 осіб. Директор тайної поліції звернувся до віходячих вязнів з осторогою, що всі мають бути готові на гострі репресії, якби з приводу протидержавної діяльности попали знову в конфлікт з владою.

—o—

ПЕРЕЛЕТІЛИ ДВІЧИ ПОНАД САГАРУ.

Ескадра ґен. Вільмена, зложена з 28 літаків, осіла щасливо в Альжирі, скінчивши свою 40-денну подорож над французькими кольоніями в Африці. Ескадра перелетіла загалом 20 тисяч км. Райд відбувся без поважніших втрат. Ескадра перелетіла двічи понад Сагару.

—o—

НОВИНКИ

— **Відома кравецька робітня у Львові ВАСИЛЯ ГРЕСЯКА** перенесена під ч. 23 вул. Сикстуська, III. сходи, I. пов. Приймає замовлення на 40 проц. дешевше на мужеські вбрання, реверенди. Найліпші матеріяли на складі. 463 4—8

— **Папучі — пантофлі** — берлячі — фільцові чоботи поручає і виконує робітня „ІБІС" вул. Собеського 9 (давніше Вроновська). 679 9-10

— **Новобранці.** Львівський маґістрат подає до відома інтересованих, що списи обовязаних до військової служби, уроджених у 1913 р., є для перегляду від год. 9. до 12, в ратуші, партер, двері ч. 10. від 2-го до 15-го січня 1934.

— **Касацію Барановського відкинули.** У апеляційному суді в Варшаві відбулася в вівторок касаційна розправа Барановського та Мотики, засуджених у самбірському процесі за вбивство Голувка на 10 і 6 літ. Після промови урядових оборонців суд касацію відкинув і затвердив присуд самбірського суду.

— **Помер маршал Потьорек.** У Клягенфурті (Цельовец) помер 18. грудня на 81. році життя ем. австрійський полевий маршал Оскар Потьорек. Потьорека у 1914 р. обвинувачували віденські кола, що як шеф уряду Боснії та Герцеґовини наслідком недбальства причинився до вбивства князя Фердинанда та його жінки. Спочатку війни Потьорек був командантом австрійської армії на Балкані. Там армія Потьорека зазнала багато невдач і в 1914 р. його пензіонували.

—o—

СПОРТ.

ГАКІВКОВІ МИСТЕЦТВА.
ЛЕХІЯ УКРАЇНА 6:1.

Перший меч за гаківкове мистецтво А-кляси покінчився високоцифровою перемогою Лехії. Ворота для Лехії добули Соколовський (3), Гец (2) і Гайль, для України Труш. Судця п. В. Кужар.

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Кооп. Український Театр у Львові.

Гостинні виступи Українського Театру ім. Тобілевича.

ЛЬВІВ: саля Муз. Т-ва ім. Лисенка, ювилейна вистава з нагоди 40-літньої артистичної праці Й. Стадника. Год. 8.15. 20. XII. 1933 „ГРА НА ЗАМКУ", анекдота на 3 дії Ф. Мольнара.

Саля Театру Рімкороздностей (Нар. Дім): 21. XII. „ПЕПІНА" оперетка на 3 дії Р. Штольца.

22. XII. год. 7.30 веч. „СОНЦЕ РУЇНИ" іст. трагедія на 5 дій В. Пачовського.

Білети вже продаються в Нар. Торговлі, Ринок 36, а в день вистав від год. 6 при касі.

Великий Міський Театр.

Середа. 20. XII. год. 6. веч. вистава для молоді „Клеопатра".

Четвер, 21. XII. год. 6 веч. вистава для молоді „Клеопатра".

Театр Рімкороздностей.

Середа. 20. XII. год. 7.30 веч. „Стефко".
Четвер, 21. XII. год. 7.30 веч. Український Театр ім. Тобілевича „Пепіна".

Кіна.

АДРІЯ: „Лицарі сумерку", „Горячка праці"
АПОЛЬО: „Молодість на замовлення".
АТЛЯНТИК: „Ревізор із Петербурга" з Властою Буріяном (на осн. Гоголя).
ВАНДА: „Облава в Париж".
КАСІНО: „Живемо сьогодні".
КОПЕРНИК: „Білий опир" і додатки.
КОЛІСЕЙ: „Королівський любко", ревія „Р г обильности".
МАРУСЕНЬКА: „Сабов — зітя Палагуняи".
МІРАЖ: „Жінка шпіон" і Бестер Кітон.
МУЗА: „Таємний острів" та весела програма: Лорель і Гарді.
ПАЛЯС: „Утеча перед шлюбом".
ПАН: „Право до гріху" та ревія.
ПАСАЖ: „Під градом куль".
ХИМЕРА: „Король циганів".
СТИЛЕВЕ: „Ромео та Юлія", ревія з Букоєвською, Аморсом і Берським.
УТІХА: „Чудотворець" і ревія з Давидовичем.

Закордонне радіо.

Середа, 20. грудня 1933.

Віденъ (517.2) 11.30, 12.00 Концерт; **Мор. Острава** (263.8) 11.05 Концерт військ. оркестри; **18.25 Українські пісні в виконанні хору Нар. Театру; Прага** (488,6) 20.05 Суків фестіваль, **Париж** (1725) 21.45 Концерт; **Люблана** (574,7) 21.30 Вок. квартет; **Рига** (525) 17.50 Спів; **Берлін** (419) 20.05 Весела програма; **Кеніґсвустергавзен** (1634.9) 17.30 Нар. вісоньки в супроводі лютні; **Мінхен** (533) 13.25, 21.10 Оп. музика, спів; **Мільакер** (360,6) 20.00 „Ріголето" оп. Верді; **Букарешт** (394.2) 17.00 Концерт, 20.45 Спів, 21.15 Фортепян; **Будапешт** (550.5) 18.30 Циг. музика; **Мілано** (331.5) 17.10 Спів; **Рим** (441.2) 13.00 Концерт; 20.40 „Іль Матрімоніо Сеґрето" оп. Чімарози.

Четвер, 21. грудня 1933.

Віденъ (517,2) 17.25 Фортепян; **Братислава** (279.3) 12.35 Концерт, 18.30 Спів; **Кошиці** (293.5) 17.00 Концерт; **Прага** (488,6) 22.25 Светашні твори; **Париж** (1725) 21.00 Оп. вечір; **Штрасбург** (345.2) 21.30 Вок. концерт, 22.40 „Демуре Резельон" оп. Гармона; **Атльона** (413) 21.25, 22.15 Спів; **Ковно** (1935) 19.30 Трансм. з Опери; **Лайпціг** (389.6) 22.50 Концерт; **Мінхен** (533) 21.20 „Симфонія Фавст" Ліста; **Мільакер** (360,6) 21.20 Веселі нар. пісоньки; **Будапешт** (550.5) 13.30 Військ. оркестра, 21.35 Циг. оркестра, спів; **Мілано** (331.5) 20.40 „Любовний напиток" оп. Доніцетія; **Рим** (441.2) 20.40 „Каза мія, каза мія" оп. Пієтрія.

Львівське радіо.

Середа, 20. грудня 1933.

7.00—7.55 Ранішня звдиція; 12.05, 12.36 Фрагменти з опер; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Скрипка; 16.55 Джезова орхестра; 18.00 „Батько сучасного німецького расизму"; 18.20 Молоді ідеалісти; 18.35 Грамофон; 18.55 Фейлетон; 19.07 Всячина; 19.25 „Рік 1933 у літературі"; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 20.00 Камер. концерт; 21.00 Фейл. Бен. Герца „З історії марнотравности"; 21.15 Спів; 22.00 Танкова музика; 23.05 Найгарніші твори з грамофону.

Четвер, 21. грудня 1933.

7.00—7.55 Ранішня звдиція; 12.05 Дрібні Брамсові твори; 12.36 Концерт; 15.25 Збіжева біржа; 15.30 Господарські вістки; 15.40 Джезова орхестра; 16.55 Солісти (музика, спів); 17.50 Балачка „Рорати"; 18.00 Відч. про фонд праці; 18.20 Авд. „Світло в гробі"; 19.00 Фейл. „Зовнішній жест, внутрішній відгомін"; 19.15 Всячина; 19.25 Відчит; 19.40, 19.45 Спортові вістки; 20.00, 21.15 Концерт (музика, спів); 21.00 Техн. почт. скринька; 22.00 Пісоньки з грамофону; 22.15 Ретрансмісії із закорд. станцій; 23.05 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах зол. 5.59—5.61.

Золото: долари 8.99—9.03; франки фр. 35.90—36.40; дукати 82.50—83.00; рублі 46.50—47.00; корони 37.00—37.50.

Срібло: корони 0.29; фльорени 0.70; рублі 1.30.

ЗБІЖЕВА БІРЖА.

Ціни л. Підволочиська льоко Львів

Пшениця двір.	17.75—18.00	
Пшениця збірна	16.50—16.75	
Жито одноціле	13.75—14.00	
Жито збірне	13.00—13.25	
Ячмінь на ма.	10.00—10.25	11.25—11.50
Овес дв. незам.	10.75—11.00	12.25—12.50
Овес двір.	9.25— 9.75	10.75—11.25
Гречані крупи	35.00—37.00	
Мука жит. 55 проц. 00		26.00—26.50
Мука житня 65 проц. 0		24.50—25.00
Мука житня ситкова		15.66—16.00

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА".

„Маслосоюз" платив кооперативам для 19. XII.: масло зол. 3.—, молоко 20 сот., сметана 70 сот., яйця зол. 6.00—6.20 за копу. Тенденція на масло, молоко і сметану удержана, на яйця звишкова.

Ціни битої птиці без змін.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ВІДПОВІДЬ на слова: „Можна би на цю тему („Парадокси життя") балакати богато-богато... хоч трохи дивно висказувати свої погляди в далеке..." вернулась. (Мабуть через помилкову шифру). Підпиши нову відповідь з правильною шифрою або писати під моєю шифрою. 794 1—3

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів Ринок 10.